Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 20, No 1 (1969)

**ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ
ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ ΑΥΗΣΖΚΥ
ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ**

Π. Ν. ΔΡΑΓΩΝΑ, Ε. Ν. ΣΤΟΦΟΡΟΣ, Μ.
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Α. Γ.
ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.19976](https://doi.org/10.12681/jhvms.19976)

Copyright © 2019, Π.Ν.ΔΡΑΓΩΝΑ, Ε.Ν.ΣΤΟΦΟΡΟΣ
Μ.ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ,-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Α.Γ.ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΡΑΓΩΝΑ Π. Ν., ΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. Ν., ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ., & ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. Γ. (1969). ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ ΑΥΗΣΖΚΥ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 20(1), 21–24.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.19976>

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ AUJESZKY ANTIZΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Υπό Π. Ν. Δραγώνα *, Ε. Ν. Στοφόρου *, Μ. Μαστρογγιάννη—
Κορκολοπούλου * και Α. Γ. Φραγκοπούλου **

Ἡ ψευδολύσσα, μολυσματική νόσος τῶν χοίρων, οἱ ὅποιοι ἀποτε-
λοῦν καὶ τὸν φυσικὸν ξενιστὴν τοῦ ιοῦ, ἐξαπλοῦται ἀπὸ ζῶου εἰς ζῶον
καὶ γίνεται συνήθως ἀντιληπτὴ μόνον ὅταν διαφύγῃ τοῦ χοιροστασίου
καὶ προσβάλλῃ βοοειδῆ. Ἡ ἀπόδρασις αὕτη τοῦ ιοῦ εἶναι περιορισμένη
ἐξ οὗ καὶ ἡ σποραδικὴ μορφή ταύτης εἰς τὰ βοοειδῆ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οὐδὲν κροῦσμα διεπιστώθη παρ' ἡμῖν. Ἡ
μοναδικὴ ἐν τῇ ἐλληνικῇ βιβλιογραφίᾳ περίπτωσις νόσου τοῦ Aujeszky
ἐπὶ βοοειδοῦς ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν Θ. Χριστοδούλου καὶ Κ. Ταρλατζῆ
(1952) (*). Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀνιχνευθῇ ἡ ὑπαρξὶς ἢ μὴ τοῦ ὑπολόγου
τῆς νόσου ιοῦ εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην ἐλληνικὴν χοιροτροφίαν προέβη-
μεν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δείγματα ὀρρῶν αἵματος χοίρων: Ταῦτα προέρχονται ἐξ ἑξ περι-
οχῶν τῆς Ἑλλάδος, Ν. Ἀρτης (37), Ν. Ἀττικῆς (59), Ν. Ἠλείας (34),
Ν. Θεσσαλονίκης (42), Ν. Μεσσηνίας (22), καὶ Ν. Τρικάλων (46).

Μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ ὀρροῦ ὑπέκειντο εἰς ἀδρανοποίησιν ἐπὶ
30' εἰς 56°C καὶ συνετηροῦντο εἰς —35°C.

Κυτταροκαλλιέργειαι: Ἐκρησιμοποιήθησαν νεφρικὰ κύτταρα χοι-
ριδίων, τὰ ὁποῖα παρεσκευάζοντο κατὰ τὴν μέθοδον τῶν R. Dulbecco
καὶ M. Vogt (1954) (°) τροποποιηθείσης ὑπὸ τοῦ J. S. Youngner (1954) (°),
εἰς μονοκύτταρικὴν στοιβάδα. Ὡς ὑλικὸν ἀναπτύξεως ἐλαμβάνετο ὑλικὸν
Hanks, με 10⁰/ο ὀρρὸν μόσχου, καὶ 0,5⁰/ο λακταλβουμίνη, ὡς ὑλικὸν

Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐτ., 1969, Τ. 20, τ. 1.

* Ἐργαστήριον Ἰῶν τοῦ Κτην. Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

** Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ Κτην. Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἐλήφθη πρὸς δημοσίευσιν τὴν 20-2-1969

δὲ συντηρήσεως Earle, μὲ 1% ὁρρὸν μόσχου καὶ 0,5% λακταλβουμίνη. Ἡ ἀνάπτυξις τούτων ἦτο πλήρης ἐντὸς 5—6 ἡμερῶν.

Ἰός: Διὰ τὴν ἔρευναν αὐτὴν ἐχρησιμοποιήθη στέλεχος ἰοῦ Auje-szky τοῦ Instituto Zooprofilatico di Brescia, ἐξησθενημένον κατόπιν πολλῶν διόδων ἐπὶ ἐμβρύων ὀρνίθου ὡς καὶ ἐπὶ ἐμβρυϊκῶν κυττάρων ὀρνίθου εἰς μονοκυτταρικὴν στοιβάδα. Τὸ στέλεχος τοῦτο φονεύει τὸν κόνικλον κατόπιν ἐνδομυϊκοῦ ἐνοφθαλμισμού ἄνευ προκλήσεως κνησμοῦ καὶ εἶναι παθογόνον μὲν διὰ τὸ πρόβατον οὐχὶ ὁμως διὰ τὸν χοῖρον.

Τιτλοποίησης τοῦ ἰοῦ: Ἐγένετο ἐπὶ νεφρικών κυττάρων χοιριδίων εἰς μονοκυτταρικὴν στοιβάδα. Ὁ τίτλος καθορίζετο διὰ τῆς μεθόδου Reed καὶ Muench.

Ὁρροεξουδετέρωσις: Ἐγένοντο ἀραιώσεις εἰς ἀριθμητικὴν πρόοδον ἀρχῆς γενομένης 1:2 καὶ μέχρι 1:64, εἰς τὰς ὁποίας προσετίθεντο 100 I. D. T. C. μονάδες ἰοῦ. Μετὰ δέωρον ἐπάωσιν εἰς 37°C ἐνοφθαλμίζοντο ἀνὰ τέσσαρες σωλῆνες δι' ἐκάστην ἀραίωσιν. Ἡ τελικὴ ἀνάγνωσις ἐγένετο συνήθως μετὰ 72 ὥρας. Ὡς κατώτερος θετικὸς τίτλος ἐλαμβάνετο ἡ τελεία ὁρρο-εξουδετέρωσις 100 I. D. T. C.₅₀ εἰς τὴν τελικὴν ἀραίωσιν 1:4 (Borgen, Bendixen, 1965) (*).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα συνοψίζονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα:

Προέλευσις δειγμάτων	Ἀρνητικά	Θετικά	Σύνολον
ΑΡΤΑ	32	5	37
ΑΤΤΙΚΗ	41	18	59
ΗΛΕΙΑ	21	13	34
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	37	5	42
ΚΑΛΑΜΑΤΑ	20	2	22
ΤΡΙΚΑΛΑ	39	7	46
Σύνολον	190	50	240

Παρατηρήθησαν δὲ οἱ κάτωθι τίτλοι:

I: 4	=	7	δείγματα
I: 8	=	5	»
I: 16	=	2	»
I: 32	=	15	»
I: 64	=	21	»
Σύνολον		50	»

Τὰ δείγματα με τίτλον I:64 δὲν ἐξητάσθησαν εἰς μεγαλυτέρας ἀραιώσεις.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῆς παρούσης ἐρεῦνης ἀποτελέσματα ἀποδεικνύουν ὅτι ὅλαι αἱ ἐξετασθεῖσαι περιοχαὶ εἶναι μεμολυσμέναι καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν 240 ἐξετασθέντων δειγμάτων αἵματος ποσοστὸν 21⁰/₀ περίπου εὐρέθη περιέχον ἐξουδετερωτικὰ τοῦ ἰοῦ ἀντισώματα.

Ταῦτα εἰς τὴν πειραματικὴν μόλυνσιν τῶν χοίρων, ἐμφανίζονται 10—17 ἡμέρας μετὰ καὶ διατηροῦνται πιθανότατα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τῶν (Akkermans, 1963) (1). Μία μολυνθεῖσα σὺς μεταδίδει διὰ τοῦ πρωτογάλακτος τὰ ἐξουδετερωτικὰ ἀντισώματα εἰς τὰ χοιρίδιά της, τὰ ὁποῖα οὕτω προστατεύονται ἀποτελεσματικὰ κατὰ τὴν πλεονεχθεῖσαν εὐαίσθητον ἔναντι τοῦ ἰοῦ περίοδον τῆς ζωῆς τῶν. Ἡ ἀνέυρεσις ὁμοῦ εἰς ἐνήλικα ζῶα ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων δηλοῖ ὅτι ἡ μόλυνσις ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει καὶ ὅτι οἱ χοῖροι ἀποτελοῦν μία τῶν φυσικῶν πηγῶν τῆς μόλυνσεως.

Χοιρίδια στερούμενα φυσικῆς ἀνοσίας, προσβάλλονται, μεθ' ὅσον θανατηφόρον συνήθως ἐκβασιν, ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ὃ ὁποῖος ἀπεκκρίνεται ἀπὸ τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐπώσεως καὶ ἐπὶ βραχεῖαν εἰσέτι χρονικὴν περίοδον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυσιολογικῆς θερμοκρασίας. Ὁ ἰὸς Aujeszky ἐπίσης μεταδίδεται εὐκολώτατα καὶ κατὰ τὴν ὀχεῖαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος εἰς τὸ θῆλυ καὶ ἀντιστρόφως (Akkermans, 1963) (1).

Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν νόσον ταύτην τῶν χοίρων, ἰδίως τώρα πού ἡ χοιροτροφία μας ἀναπτύσσεται καὶ τείνει νὰ διπλασιασθῇ εἰς ἀριθμὸν κεφαλῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡρευνήθη ἡ ὕπαρξις ἐξουδετερωτικῶν τοῦ ἰοῦ Aujeszky ἀντισωμάτων εἰς δείγματα ὀρῶν αἵματος χοίρων προελεύσεως Νομῶν Ἀρτης, Ἀττικῆς, Ἡλείας, Θεσσαλονίκης, Μεσσηνίας, καὶ Τρικάλων.

Ἐπὶ συνόλου 240 δειγμάτων ἀντέδρασαν θετικῶς τὰ 50, ἥτοι ποσοστὸν περίπου 21⁰/₀. Θετικαὶ ἀντιδράσεις εὐρέθησαν εἰς πάντας τοὺς ἐξετασθέντας Νομούς. Οὕτω ἡ παρούσα ὀρολογικὴ ἔρευνα διαπιστώνει ὅτι ὁ χοῖρος ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ πιθανὸν σημαίνουσαν πηγὴν μόλυνσεως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Akkermans, J. P. W. M.** : Monographie. N. V. Drukkerij de Eendracht, 1963.